

hun, der er 29 Aar gammel, paa Grund af en Sygdom, hvoraf hun efter medfølgende Lægeattest lider, til Tider er uarbejdsdygtig og i det hele ikke kan taale anstrængende Arbejde, er denne Hjælp aldeles utilstrækkelig. Krigsministeriet har givet hende, som anbefales af hendes afdøde Mand's Bataillonschef, Afslag paa hendes Andragende om en ekstraordinær Understøttelse.

Da Sagen afgøres ved Finanslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.

44. Fra fhv. Branddirektør, Premierløjtnant F Brod-Hansen af Njøbenhavn om en forhøjet aarlig Understøttelse. (Indbragt den 21de December 1893 ved Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgfreds Lauridsen).

Andrageren henviser om sine Forhold til de forskjellige Andragendet følgende Vidnesbyrd fra hans tidligere civile og militære foresatte og til Folketingets Forhandlinger i 1881, da efter Indstilling af Udvalget for Andragender (Till. B., Sp. 1769) et Andragende fra ham enstemmig blev henbist til Finansministeren (Folketingstidende for 1880—81 Sp. 6142 ff.), hvorefter der blev tilstaaet ham en aarlig Understøttelse af 300 Kr. Det er ham, der gif frivillig med i 1848 og i Krigen efterhaanden blev Premierløjtnant og Dannebrogsmænd, umuligt vedblivende at ernære sin meget svagelige Hustru og Datter, især da han ogsaa i sin høje Alder, 73 Aar, lider af et svækket Syn, og han henvender sig derfor til Rigsdagen om dens Bistand til at faa Understøttelsen forhøjet. Krigsministeriet har afslaaet hans Andragende derom.

(Tidligere Andragender fra samme Andrager i samme Anledning findes bl. a. i Till. B. for 1884—85, Sp. 603—606 og Till. B. for 1887—88, Sp. 1101—2).

Udvalget gør ingen Indstilling.

45. Fra Duro Sogneraad om Statshjælp til Lønning af en Sognelæge, bosat paa Duro. (Indbragt den 10de Januar 1894 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 5te Valgfreds, P. Pedersen).

For Den Duro's 700 Mennesker bor den nærmeste Læge i Holbæk, der ligger 1 Mil fra Den. Da der kun er Dampstisforbindelse dermed 1 Gang daglig, og Baadbefordring derfor sædvanligvis maa benyttes enten paa Herressen eller Tilbageressen, er det bekofteligt — 12 à 16 Kr. for hver Gang — at skulle have Lægehjælp der fra, og tillige besværligt for Lægen at yde saadan. Skal Distriktslægen hentes, bliver det endnu mere bekofteligt, da der saa skal betales Bognlese paa Den, Færgeløn til Horns Herred og Befordring til Skibby foruden Lægens Honorar. Under Isforhold vil det ofte være umuligt for Dens Beboere at faa Lægehjælp. Disse i denne Henseende uheldige Omstændigheder for Den ere selvsagt særlig uheldige, naar, som i Winter, en Diffteritisepidemi har grebet om sig blandt 20 af Dens Familier, og naar Ulykkestilfælde indtræffe. Dens Befolkning vil derfor af hderste Evne bestræbe sig for at faa en Læge til at bosætte sig paa Den, men uden Hjælp fra Amt og Stat ser den fattige Kommune sig ikke i Stand til at opnaa dette Formaal. Den beder derfor om, at Staten vil bidrage 1,200 Kr. aarlig til en paa Den bosat Sognelæges Lønning; selv vil den da gøre alt for at skaffe ham en passende Bolig og dels ved Paaligning, dels ved fast Afford tilvejebringe hderligere Bederlag til ham.

Da Sagen afgøres ved Tillægsbevillingslovens Behandling, gør Udvalget ingen Indstilling.